

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Με το συμπάθιο, Σωκράτη μου, συγκινήθηκα. Σκούπισε τα δάκρυά του και πρόσθεσε. Μου 'χει λείψει η Κρήτη. Δεν αξιώθηκα να εκπληρώσω και κείνο το τάμα μου για τη λευτεριά της. Δεν μας άφησε ο αναθεματισμένος ο πόλεμος. Τώρα που τόλμησε ο Βενιζέλος θα πάνε όλα καλά. Να πιούμε στην υγεία του.

Μέρος δεύτερο

Ματωμένες γειτονιές-44

Θα προσπαθήσω να σου εξηγήσω με λίγα λόγια την κατάσταση. Δυστυχώς, οι «επίστρατοι» είναι η γάγγραινα που μαστίζει την πατρίδα. Όπως γνωρίζεις, μετά την Επανάσταση του 1909, ο Βενιζέλος πήρε τα νιάτα του κράτους και οι ολιγαρχικοί του το κράτησαν μανιάντικο. Όμως ο Βενιζέλος νοικοκύρεψε το κράτος, έφτιαξε στρατό και αναγκάστηκε, χάρη της εθνικής ενότητας, ν' ανακαλέσει τον Κωνσταντίνο απ' την εξορία και τον κάνει στρατάρχη. Συνεργάστηκε και με τ' άλλα κόμματα. Ενωμένοι κερδίσαμε τις μάχες στους Βαλκανικούς Πολέμους και δοξάστηκε ο βασιλιάς. Και αντί να 'ναι ευγνώμονες στο Βενιζέλο, έχουν βαλθεί να τον εξοντώσουν. Θέλουν την εξουσία για τον εαυτό τους. Τον περασμένο χρόνο, έγινε επιστράτευση και την εκπαίδευση των νεοσυλλέκτων, περίπου τριακοσίων χιλιάδων, την ανάλαβαν βασιλικοί αξιωματικοί υπό την καθοδήγηση του Ιωάννη Μεταξά και του Γερμανού στρατιωτικού ακόλουθου Φαλκενάουζεν. Εσκεμμένως τους έκαναν κατήχηση ενάντια στο Βενιζέλο και τους Αγγλογάλλους. Αποστρατεύτηκαν αργότερα εφόσον η Ελλάδα είναι ουδέτερη. Όμως οργανώθηκαν σε συλλόγους για να υπερασπίζονται το Βασιλιά. Αυτοί είναι οι «επίστρατοι». Ήταν άγουρα παιδιά από τις επαρχίες και τα δηλητηρίασαν με την προπαγάνδα τους. Τα μεταμόρφωσαν σε

φανατισμένους ζηλωτές. Ενώ απ' την μια μεριά, κόβονται για την μοναρχική παντοδυναμία, «τον ακοίμητον φρουρόν της Πατρίδος» Βασιλέα, απ' την άλλη, ακολουθούν τυφλά μια πολιτική που εκμηδενίζει τον Ελληνισμό. Γι' αυτό αντιπαθούν τους πρόσφυγες. Έχουν πλαισιωθεί κι απ' άλλους βασιλόφρονες. Στύνουν συλλόγους σ' όλες τις συνοικίες, σ' όλα τα χωριά της επικράτειας. Πολιτικοί της ολιγαρχίας και του παλαιοκομματισμού ηγούνται τους συλλόγους τους.

- Φοβάμαι, καπετάνιε. Βρήκα απάγκιο κοντά σας, όμως, ανά πάσα στιγμή μπορεί να με διώξουν.

- Μην φοβάσαι, κυρα-Ασπασία. Τώρα που ο Βενιζέλος θα ηγηθεί το κίνημα της Εθνικής Αμύνης όλα θα πάνε καλά.

*

- Παππού, έφτασε ο Βενιζέλος στην Κρήτη. Δες τον τίτλο της εφημερίδας. ΧΑΙΡΕ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΚΡΗΤΗ! / ΑΙ ΑΡΧΑΙ & Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΩΡΗΣΑΝ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑ / Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ. ΧΑΝΙΑ, 14 Σεπτεμβρίου Συμπολίται! Το ποτήριον των πικριών, των εξευτελισμών και των ταπεινώσεων υπερεπληρώθη. Μια πολιτική, της οποίας δεν θέλομεν να εξετάσωμεν τα ελατήρια, απειργάσθη εις διάσπασμα ενός και ημίσεος έτους τοιαύτας εθνικής συμφοράς, ώστε ο συγκρίνων την Ελλάδα της σήμερα προς την προ ενός και ημίσεος έτους Ελλάδα, να αμφιβάλλει αν πρόκειται περί ενός και του αυτού κράτους. Το Στέμμα, εισακού-

σαν τας εισηγήσεις κακών συμβούλων, επεδίωξε την εφαρμογήν προσωπικής πολιτικής, διά της οποίας η Ελλάς, απομακρυνθείσα των κατά παράδοσιν φίλων της, επεζήτησε να προσεγγίση τους κληρονομικούς εχθρούς της. Ποια δε τα αποτελέσματα της πολιτικής ταύτης, διά τα οποία θρηνεί σήμερα το έθνος ολόκληρον; ...

Ελευθέριος Βενιζέλος/Παύλος Κουντουριώτης.

Ο Σωκράτης σταμάτησε την ανάγνωση. Πρόσεξε που ο παππούς έκλαιγε. Έριξε τοικουδιά σε δυο ποτήρια.

- Έλα, παππού, να πιούμε στην υγεία του κυρίου Βενιζέλου και της Κρήτης, είπε και του πρόσφερε το ποτήρι.

- Με το συμπάθιο, Σωκράτη μου, συγκινήθηκα. Σκούπισε τα δάκρυά του και πρόσθεσε. Μου 'χει λείψει η Κρήτη. Δεν αξιώθηκα να εκπληρώσω και κείνο το τάμα μου για τη λευτεριά της. Δεν μας άφησε ο αναθεματισμένος ο πόλεμος. Τώρα που τόλμησε ο Βενιζέλος θα πάνε όλα καλά. Να πιούμε στην υγεία του.

Τσούγκρισαν τα ποτήρια και ευχήθηκαν να είναι γερός, δυνατός και νικητής ο Βενιζέλος.

- Παππού, θα τελειώσει ο πόλεμος και θα πάμε μαζί στην Κρήτη το καλοκαίρι που θα έχω διακοπές.

- Μακάρι, Σωκράτη μου, να μ' αξιώσει ο Θεός να πάμε στα μέρη που μεγάλωσα και έζησα, να δω και το κονάκι μας, αν υπάρχει.